

Vừa qua, một đoàn đại biểu quân sự cấp cao Việt Nam đã sang Bắc Kinh theo lời mời của phía Trung Quốc.

Đại diện khác thường ở đây là đoàn chính trị này của quân đội nhân dân gồm 6 chính ủy quân khu và một số cấp chức năng của tổng cục chính trị được cử đến để làm việc tại Trung tâm nghiên cứu Ngô Xuân Lịch, chức nhiệm Tổng cục Chính trị.

Tại sao lúc này họ lại cử các tướng lĩnh đến từ ngành chính trị của toàn quân lại để tiếp xúc đông đảo của tổng cục có như thế để sang trình diện và họp mặt với phía Trung Quốc?

Ngành chính trị - gồm các chính ủy, chức nhiệm chính trị, các cơ quan chức năng chính trị, chính trị viên...- luôn được coi là ngành hoạt động nhất trong mạng lưới chỉ huy và chỉ huy của quân đội khi có xung đột. Tổng cục Chính trị là cơ quan số 1, trực tiếp của Quân ủy Trung ương Đảng Cộng sản, luôn do Tổng bí thư của đảng kiêm nhiệm chức Bí thư Quân ủy. Trên đây, trong thời chiến, chức nhiệm Tổng cục Chính trị thường là một đội tiên phong, là ủy viên Bộ Chính trị Trung ương Đảng, và nguyên tắc chỉ đạo là bộ trưởng quốc phòng kiêm tổng tư lệnh. Có lẽ do theo quân đội Trung Quốc, nguyên tắc “chính ủy tại hậu quy định trước” được áp dụng trong QĐND Việt Nam, khi giữa các lực lượng và chính ủy có ý kiến khác nhau thì ý kiến của chính ủy là ý kiến quyết định cuối cùng, viên tướng phải tuân theo. Ngành chính trị do đó là ngành hoạt động nhất, được coi là thích là linh hồn, là bộ não mà của quân đội, với hình ảnh ngời sáng của cán bộ chính trị:

Ngang ngang thì thót tim trước

Đầu óc chính sách, tay cầm chổi quét

Vậy thì tại sao phía Trung Quốc lại triệu tập đoàn cán bộ cao nhất, đông đảo nhất trong ngành chính trị của quân đội Việt Nam sang Bắc Kinh, để làm gì?

Có thể dễ dàng nhận ra điều kỳ lạ trong bối cảnh của quan hệ Việt - Trung hiện nay. Phía Trung Quốc lo ngại rằng thái độ chống bành trướng đang biểu hiện ngày càng rõ trong xã hội Việt Nam với 11 ngày Chủ nhật biểu tình công khai liên tiếp có thể ảnh hưởng đến tình thân của quân đội Việt Nam. Họ càng lo ngại khi nhận được tin tức về tướng lĩnh, khá nhiều cựu chiến binh và cựu một số quan tài ngũ cũng biểu hiện tình thân yêu nồng nhiệt, ý chí bảo vệ toàn vẹn lãnh thổ của đất nước, kiên cường chống lại mọi hành động xâm lấn bành trướng của phía họ. Họ muốn nắm chắc, làm chủ tình hình, tránh bất ngờ. Họ tập trung quân đội và nhân dân Việt Nam giảng dạy quy tắc lệ từ năm 1979. Cuộc chiến tranh cuối cùng giữa Việt Nam là cuộc chiến Việt - Trung, được coi là cuộc chiến tranh giữa anh em, giữa anh em, giữa anh em, giữa anh em, giữa anh em.

Qua mấy ngày làm việc ở Bắc Kinh, đoàn cán bộ chính trị của quân đội Việt Nam đã tỏ ra thái độ như thế nào?

C theo nh ng gì đ c công b qua nh ng tin t c và thông báo c a 2 bên m i s di n ra êm đ p, trôi ch y, r t là h u ngh , thân thi t. Đoàn Vi t Nam đ c phó ch t ch n c kiêm phó bí th quân u trung ng T p C n Bình ti p r t n ng h u. Ông T p C n Bình s thay ông H C m Đào nh n ch c nhân v t s 1 - t ng bí th kiêm ch t ch n c - t cu i năm 2012, sau đ i h i đ ng l n th XVIII.

Ông T p C n Bình căn đ n phía Vi t Nam hãy th c hi n “3 đ i u kiên trì: kiên trì hi p th ng h u ngh , kiên trì t m nhìn đ i c c và kiên trì h p tác 2 bên cùng có l i”.

Ch vài câu ng n g n nh ng thâm thúy vô cùng. Hi u r ng ra, «kiên trì hi p th ng h u ngh » là dù cho phía Trung Qu c có tr ng ra hình l i bò, long tr ng tuyên b toàn vùng bi n Đông là thu c s h u c t lỗi không ai đ c tranh cãi, còn cho tàu chi n vào vùng này, ngăn c m ng dân Vi t đánh cá, ngăn c tàu n Đ vào thăm h u ngh Vi t Nam... thì phía Vi t Nam không đ c và không nên ph n đ i, bình lu n, không đ c đ cho dân bi u tình, mà ch nên hi p th ng m t cách ôn hòa h u ngh v i nhau.

«Kiên trì nhìn đ i c c» nghĩa là phía Vi t Nam ch nên coi nh ng vi c nh nhân nh ng chút ít đ t đai, vài vùng bi n nh , vài qu n đ o ch là chuy n nh , mà chuy n l n là tình h u ngh truy n th ng, là «16 ch Vàng», là “quan h B n T t”, trên đ i c c 2 n c là láng gi ng t t không có gì sai, trên đ i c c 2 n c là b n t t không có gì x u, trên đ i c c là đ ng chí t t không ch i x u nhau, trên đ i c c cũng là đ i tác t t không làm h i nhau. Có gì x u ch là v t i u t i t, không đáng k , nên b qua.

«Kiên trì h p tác 2 bên cùng có l i», 2 bên cùng th ng có nghĩa là không đ u tranh ch ng đ i, t cáo nhau làm gì cho lỗi thôi, ph c t p, hãy ch coi nhau là b n bè, anh em, đ ng chí, luôn gi hòa khí v i nhau, h p tác chi n l c toàn di n, s duy trì tình anh em hòa thu n, có l i cho c 2 bên, ch ng đ i nhau ch b t l i, thi t h i cho c 2 bên.

Trung t ng Ngô Xuân L ch và toàn đoàn đã hoàn toàn tán thành ý ki n đ c coi nh ch th c a ông T p C n Bình, còn cam k t r ng: «Quân đ i 2 n c s g ng m u th c hi n th a thu n gi a 2 đ ng, 2 n c là gi i quy t nh ng v n đ t n t i gi a 2 n c b ng đ i tho i song ph ng». Ông còn nh n m nh “phía Vi t Nam không có ý đ nh qu c t hóa các v n đ b t đ ng v bi n đ o, không kéo n c này ch ng n c khác”.

Đ c l i nh c i t m lòng, phía Trung Qu c còn có mong mu n gì h n.

L ra ng i đ ng đ u ngành chính tr c a quân đ i ph i đ ng v ng trên l p tr ng b o v toàn v n lãnh th , b o v ch quy n tuy t đ i c a đ t n c, coi đó là nhi m v hàng đ u c a quân đ i, thì t ng L ch đã hoàn toàn t nhi m nghĩa v đó. L ra ông t ng L ch ph i nêu cao chính sách đoàn k t toàn dân ch ng bành tr ng và xâm l c b t c đâu đ n, nh ng ông đã th c hi n chính sách hoà hoãn, hàng ph c b n bành tr ng, đ ti p t c đàn áp ng i yêu n c theo yêu c u c a B c Kinh.

Ngay gi a lúc Trung Qu c cho tàu chi n, tàu khoan đ u, tàu tu n tra h i giám vào vùng bi n Vi t Nam, xua đu i ng dân ta, đu i c tàu n Đ và hăng đ u n Đ ra kh i vùng bi n ta, thì t ng L ch và c h n 10 ông t ng chính tr đ u im thin thít, không m t l i ph n đ i, ch t v n, c nh báo, coi nh 2 bên đang s ng hoàn toàn hòa thu n v i nhau. V y h đ ng trên l p tr ng nào, theo ch tr ng chính sách c a ai, trên l p tr ng b o v T qu c nh l i th danh d c a

Quân địch nhân dân, hay trên lập trường hợp tác với thế lực bành trướng và xâm lược? Rõ ràng đó là lập trường “hèn với giặc, ác với dân” phải bày công khai. Lập trường này của ngành quốc phòng còn thể hiện của ngành ngoại giao, có khi còn bị tâng lên gân đôi chút.

Trước nước, họ sẽ ăn nói ra sao, sẽ trả lời ra sao cho toàn thể quân địch và cho toàn dân?

Đây phải chăng là đòn sát hạch hình thức chính thức của quan thầy đối với thuộc quốc nhằm chuân bị cho chuyển đi của Tổng bí thư mới Nguyễn Phú Trọng sắp sang trình diện Bắc triều?

Và phải chăng đoàn cao cấp nhất về chính thức của quân địch đã mang linh hồn của toàn thể binh sĩ đi rao bán ra nước ngoài. Đột nhiên quốc là lâm nguy, lâm địch nguy.

Xin để toàn thể tầng lớp lãnh, sự quan, binh sự và toàn dân ta nhận xét và đánh giá trên lập trường báo với Tổ quốc, mặt cách khách quan và công bằng